

державних закупівель на онлайн платформу з метою подолання корупції – це один із найважливіших кроків у системі реформ.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про публічні закупівлі» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/922-19>
2. Звіт сфери публічних закупівель: IV квартал 2017 рік. <https://drive.google.com/file/d/1T-FnvS7FQ9pDhNlZqCRTmwXklev24WIT/view>
3. ProZorro – електронна система публічних закупівель. [Електронний ресурс] // Режим доступу <https://prozorro.gov.ua/>
4. Реформа державних / публічних закупівель. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.oda.te.gov.ua/data/upload/publication/main/ua/534/reform_public.pdf
5. Романюков А., Селін Д., Тертичко Т. PROZORRO Посobie для распорядителя бюджетних средств. ОО «Платформа Громадський Контроль» - [Електронний ресурс] infobox.prozorro.org.
6. Марусей Т.В., Білик Т.Л. Актуальні аспекти реформи державних закупівель. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://188.190.33.56:7980/jspui/bitstream/123456789/2415/1/ANOUE-18-2-190-192.pdf>

Бонюк Кристина
студентка 4 курсу
напряму підготовки «Економіка підприємства»
Науковий керівник: **Покотильська Н. В.**,
к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та адміністрування,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ

У сучасних умовах господарювання інновації виступають одним із ключових факторів, що визначають перспективи соціального та

економічного розвитку підприємств. В Україні проблема ефективного економічного розвитку на основі інноваційних розробок є надзвичайно актуальною, оскільки активізація інноваційної діяльності могла б стати рушійною силою забезпечення розвитку промислових підприємств через удосконалення існуючих виробничих процесів, підвищення ефективності всіх аспектів виробничої та господарської діяльності, виявлення нових перспективних форм і напрямів ведення бізнесу. Значення активізації інноваційної діяльності на сучасному етапі розвитку ринкових відносин важко переоцінити, оскільки сучасний економічний розвиток відбувається переважно на інноваційній основі.

На сьогодні інноваційна діяльність перетворилася на один із найважливіших чинників ефективного функціонування та розвитку підприємств в умовах ринкової економіки. Цю діяльність необхідно постійно удосконалювати. Відповідно до об'єктивних вимог ринку вона повинна базуватися на чітко окресленій політиці, досконалій методиці запровадження нововведень та оцінюванні їх результативності. Саме тому оновлення в ринковому середовищі є нормою, а не винятком із правил, а інновації для підприємства повинні стати не лише неперервним, а й ефективно керованим процесом [5, с. 296].

Процеси інноваційної активності підприємств на цей час визначають конкурентоспроможність у майбутньому, а тому важливим науковим завданням є дослідження показників інноваційної діяльності задля визначення поточних тенденції, проблем поточного етапу розвитку та оцінювання перспективних показників цього виду діяльності [6].

Активізація інноваційної діяльності на всіх ієрархічних рівнях економічної системи є найважливішою передумовою підвищення ефективності виробництва на базі зростання продуктивності праці, збільшення обсягів виробництва сукупного суспільного продукту та національного доходу країни [3, с. 67].

Для того, щоб визначити основні тенденції розвитку інноваційної діяльності та проблеми розвитку, доцільно дослідити загальні показники інноваційної діяльності на макро- та мікрорівнях.

Основні показники динаміки інноваційної діяльності характеризуються такими тенденціями:

1. Інноваційно активними у національній економіці залишається дуже невелика кількість підприємств, не зважаючи на позитивну динаміку в окремі роки. Так, за період 2007-2017 рр. частка інноваційно-активних підприємств складала в середньому 22%. Для порівняння у США, Японії, Німеччині й Франції частка інноваційних підприємств становить 70—80% від їх загальної кількості. Низький рівень поточної інноваційної активності підприємств визначає низьку конкурентоспроможність в найближчу перспективу.

2. Змістовні характеристики інноваційної діяльності не відповідають потребам сучасного етапу розвитку підприємства. Українські підприємства потребують активного впровадження нових технологій, особливо матеріалота енергозберігаючих. Проте, необхідних системних змін не відбувається, оскільки кількість впроваджених нових технологічних процесів зменшується, навіть за досліджуваній період, а основним видом інноваційної діяльності залишається випуск інноваційної продукції, обсяг якої також є нестійким. Має місце скорочення кількості підприємств, що займалися впровадженням нововведень на промислових підприємствах протягом 2007—2017 рр. Зокрема у 2017 р. промисловими підприємствами України було освоєно виробництво 199 видів нової продукції, що в 3 рази менше ніж у 2007 р., коли було створено 597 видів інноваційної продукції [1].

3. Результативність інноваційної діяльності залишається низькою. Основним результатом інноваційної діяльності можна розглядати обсяг інноваційної продукції, яка реалізується підприємством. Так, частка реалізованої інноваційної продукції за досліджуваній період була дуже низького рівня (2,0—12,9%), однак знизилась до 2016 – 0,4%. У 2017 році частка реалізованої інноваційної продукції в обсязі промислової невідома.

Все це свідчить про необхідність чіткої ідентифікації причин такого стану речей та визначення необхідних заходів, які дозволять змінити негативні тенденції у розвитку інноваційної діяльності українських підприємств. У контексті представлених показників необхідним є таке співвідношення: активізація процесів впровадження сучасних технологічних процесів, особливо, ресурсозберігаючих технологій, повинна стати основою нарощування обсягу випуску інноваційної продукції, а зростання доходів від її реалізації складе фінансову основу для активізації інноваційної діяльності у всіх формах та видах. Важливість інноваційної діяльності не потребує аргументації, однак її низька активність свідчить про наявність суттєвих перешкод, які можна вважати загальними для переважної більшості управлінських підприємств.

У результаті проведеного дослідження виділено ряд факторів, що стримують реалізацію інноваційної політики на підприємствах України. Серед основних проблем виділяється: відсутність державної підтримки, потреба у безперервному вдосконаленні нових технологій, зношеність обладнання та застаріла матеріально-технічна база, дефіцит фінансових ресурсів, недосконалість і недостатність інформаційного забезпечення інноваційної діяльності підприємств і відсутність чіткої методології формування облікової інформації. Усе це перешкоджає ефективному управлінню інноваційними процесами [2].

Для вирішення визначених проблем необхідно, перш за все, створити привабливий інвестиційний клімат та запровадити дієві механізми і стимули для підвищення зацікавленості у впровадженні нововведень саме на рівні підприємства, а саме: 1) забезпечити удосконалення податкового законодавства в контексті сприяння інноваційній діяльності господарюючих суб'єктів; 2) збільшувати обсяги державного фінансового забезпечення інноваційної діяльності, наукових розробок за визначеними пріоритетними напрямками; 3) надавати приміщення для розробки досліджень і подальшої реалізації інновацій у вищих навчальних закладах та на підприємствах за

принципами бізнесінкубаторів; 4) активізувати мотиваційні важелі інноваційної діяльності для національного та іноземного інвестора; 5) створити умови для розвитку інфраструктури, що здійснювала б фінансовий, інформаційний, консалтинговий, маркетинговий та інші види підтримки інноваційних процесів; 6) стимулювати науково-дослідну і технологічну співпрацю з розвинутими країнами світу [4, с.180].

Зазначені заходи дадуть змогу задіяти всі необхідні механізми та стимули для покращення стану інноваційної політики і вирішити проблеми її реалізації на підприємствах України.

Список використаних джерел

1. Головне управління статистики. <http://www.kiev.ukrstat.gov.ua>
2. Захарченков О. С. Проблеми інноваційного розвитку промислових підприємств в Україні та формування стратегій інноваційних перетворень. Бізнес Інформ. 2012. № 2. С. 57—61.
3. Покотильська Н. В. Науково-фінансове забезпечення та активізація інноваційної діяльності в Україні. Вісник Одеського національного університету. Економіка. Том 20. Випуск 5. Одеса: Одеський національний університет імені І. І. Мечникова. 2015. С. 67-71.
4. Покотильська Н. В. Проблеми інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств України в сучасних умовах. Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету. Вип. 22. Т. 2. Економічні науки. Кам'янець-Подільський: ПДАТУ. 2014. С. 176-180.
5. Фецович Т. Аналіз формування інноваційної стратегії розвитку підприємства. Українська наука : минуле, сучасне, майбутнє. 2010. № 14-15. С. 296-303.
6. Ястремська О. М., Доуртмес П.О. Інноваційна діяльність промислових підприємств: результати оцінювання. Бізнес Інформ. 2016. № 4. С. 161—168.